

Az okos sziklára épített (hűtlen intező)

- Megrendít Jézus értékelés minket,
- Mi nem vagyunk hűtlen intező,
- Pedig iskolában, munkahelyen, adóbevallásban, biztosítónál a káresemény bevallásakor svindlizünk mi is,
- Nem vagyunk teljesen ártatlanok, de bizony még okos intező is...

Jézus nem erkölcsprédikációt mondott, hanem az okosságra figyeljünk,

Mese a három kismalackáról I. rész (Benedek Elek)

Volt, hol nem volt, volt egyszer egy öreg koca s annak három malackája. Amikor már nagyocskák voltak a malacok, azt mondta nekik az anyjuk:

- Drága gyermekeim, én már eleget fáradtam érettetek, megöregedtem, el is híztam, eredjete, próbáljatok szerencsét.

Nosza, elbúcsúzott a három kismalac a kocától, s elindultak hárman háromfelé.

Az első malac hamarosan találkozott egy emberrel, aki nagy szekér szalmát vitt.

- Gazduram - kérte a malac -, adjon nekem egy kevés szalmát, hadd építsek egy kis házikót magamnak.

A gazda adott jó szívvel, a malac meg együtt házikót épített a szalmából. De alig költözött be, odament farkas koma, kopogtatott az ajtón.

aztán szaladt is játszani

- Eressz be kismalac!

- Hogynél Hogy felfaljl - szólt ki a malac.

- Bizony ha nem eresztessz be szép szóra, összedöntöm a házadat, s megeszlek! - fenyegetőzött a farkas. Amit mondott, meg is cselekedte, a házacska összedöntötte, s szegény malacka alig bírt kerekkel oldani.

Ezalatt a második malac is ment, mendegélt, s ez is találkozott egy emberrel, aki egy szekér ágat vitt.

- Gazduram - szólította meg a malac -, adjon nekem néhány ágacska, hadd építsek magamnak házacska.

Adott ez a gazda is jó szívvel ágacska, a malacka együtt felépítette a házacska, de alig ült be, már jött farkas koma, kopogtatott.

- Eressz be, kismalac, a házacskádban

- Dehogy eresztlek! Tán hogy felfaljl - válaszolt a malac.

- Bizony, ha szép szóra be nem eresztessz, lerontom-bontom a házacska, s megeszlek!

Úgy tett, ahogy mondotta, a házacska lerontotta-bontotta, s a malacka épphogy el tudott iszkolni; vitte az irháját.

Hát a harmadik malackával mi történt? Ez is találkozott egy emberrel, aki téglát vitt a szekeren.

- Gazduram - kérte a malacka -, adjon nekem néhány téglácska, hadd építsek magamnak házacska.

Adott az ember téglácska, s épített a malacka egy szép, csinos házacska. *Sokat dolgozott, bizony el is fáradt*

Bezzeg hogy mindjárt odasomfordált farkas koma, kopogtatott az ajtón.

- Eressz be, kismalac!

- Kinn tágas, benn szoros, fel is út, le is út! - szólt ki a kismalac.

- No, megálljl - ordított a farkas, s azzal döngetni kezdte a házacska, erőlködött szörnyen, hogy szétrontsa-bontsa, de a házacska meg se mozdult, a malacka meg hasát fogta nagy nevéttében.

Valójában nem dicsérte, de nem is feddte meg az intéző hamis cselekedetét. Egy biztos, hogy az tetszett neki, hogy az illető már nem csak a maga előnyeire figyelt, hanem elkezdett már másokkal is jót tenni, igyekezett elengedni az adóságukat, hogy így majd ő maga is barátokra lelhessen.

Szereztek magatoknak barátokat a hamis mammonból, hogy amikor meghaltok, befogadjanak titeket az örök hajlékba. Ebben a történetben az **okosságra kell figyelni**, és a Jézusi példázatban egyfajta bölcsességről van szó, Jézusnál okosan, és bölcsen cselekedni azt jelenti, hogy félelem nélkül, és hogy találékony energiával cselekszünk, és ez a lényeg. Hogy nem adjuk fel. Hogy még az élet súlyosabb helyzeteiben sem esünk kétségbe és nem válnunk rezignálttá.

Én bizony evilági tőkével mennyei részvényt vásárolok! Teljes szívvel, teljes odaadással, figyelemmel, tegyünk jót másokkal; ki szeretne a héten sok jót tenni? Én bizony a mennyet választom!

Az okos sziklára épített,...

A balga homokra épített....